

LBRIS

We know
books

Sfântul Ciprian

Izbăvitorul de vrăji,
de blesteme și
de toată lucrarea diavolească

București

 editura
ORTODOXIA

**SEDELNA Sfintei Cruci și a Preasfintei
Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea**

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Văzând Mielușeava pe Mielușelul și Păstorul pe Cruce, se văita lăcrimând și cu amar strigând: lumea se veselește luând prin Tine mântuire, iar pântecele meu arde, văzând Răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei; Îndelung Răbdătorule Doamne, Adâncul milei și Izvor Nedeșertat, milostivește-Te și dăruiește iertare greșelilor, celor ce cu credință laudă Dumnezeieștile Tale Patimi.

Cuprins

Viața Sfântului Ciprian	5
Sfintele Moaște ale Sfântului Ciprian	43
“Așa a fost, exact cum ai citit”	47
Vindecarea unui tânăr din Atena aflat în pragul morții	51
Vindecarea unui copil demonizat	55
O tânără cuvioasă se roagă pentru izbăvire Sfintei Iustina la îndemnul Sfântului Antonie de la Optina	57

Salvarea unei căsnicii afectată de vrăji 61

Canon de rugăciune către Sfântul Sfințit Mucenic Ciprian și către Sfânta Muceniță Iustina, fecioara 65

Cărți apărute la Editura Ortodoxia

1. Părintele Arsenie Boca mi-a schimbat viața. Mărturii. Minuni.
2. Părintele Arsenie Boca - Grabnic Ajutător. Mărturii. Minuni.
3. Părintele Arsenie Boca ne cheamă la el. Mărturii de la Prislop
4. Părintele Arsenie Boca - Mângâietorul celor necăjiți. Noi mărturii minunate
5. Sfântul Serafim de Sarov - Vindecări minunate din zilele noastre
6. Maica Domnului Apărătoarea noastră - Noi minuni contemporane
7. Sfânta Matrona din Moscova - Veniți să-mi povestiți necazurile voastre
8. Andreea Nemeș - Eu am văzut îngerii!
9. Valeriu Gafencu - Îndreptar la Spovedanie
10. Părintele Justin Duhovnicul inimilor - Mărturii și minuni
11. Vlad Herman - Pelerinajele, poartă spre cer. Prislop. Petru Vodă. Aiud și altele...
12. Cuviosul Nikolai Guryanov. Un Sfânt al zilelor noastre. Viața. Mărturii. Minuni.
13. Părintele Antim Găină - Pustnicul fără pustie
14. Părintele Paisie Olaru - În Cer cu îngerii și pe pământ cu oamenii

© Editura Ortodoxia

Comenzi online:

www.librariaortodoxia.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Sfântul Ciprian : izbăvitor de vrăji și blesteme. - București :

Ortodoxia, 2023

ISBN 978-606-8647-33-3

2

*Sfinților Ciprian și Iustina,
rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi!*

Viața Sfântului Ciprian

Pe vremea împărăției lui Deciu, era în Antiohia Siriei un filozof și vrăjitor vestit, anume Ciprian, de neam din Cartagina, născut din părinți necredincioși, care a fost dat în copilăria sa spre slujba păgânescului și necuratului lor zeu, Apolon.

În anul al șaptelea al vârstei sale îl încredințară la vrăjitori spre învățătura meșteșugului vrăjitoriei și a drăceștii înțelepciuni.

Iar după zece ani de la nașterea sa a fost trimis de părinți spre săvârșirea jertfei în muntele Olimpului, pe care păgânii îl numeau locuință dumnezeiască, căci acolo se afla nenumărată mulțime de idoli întru care mulți diavoli locuiau.

Ciprian a învățat în acel munte înalt mult

meșteșug diavolesc, căci știa felurite năluciri drăcești; se deprinsese a schimba văzduhul, a porni vântul, a slobozi tunete și ploii, a tulbura valurile mării, a face stricăciune în răsaduri, grădini și câmpii, a aduce vătămări și răni asupra oamenilor și se învățase la înțelepciunea cea pierzătoare și prea rea lucrare diavolească.

Și a văzut acolo nenumărate pâcuri drăcești împreună cu stăpânul întunericului, împrejurul căruia unii săltau, alții slujeau, alții chiuiau, laudând pe stăpânul său, iar alții erau trimiși în toată lumea spre înșelarea popoarelor.

A văzut acolo pe toți zeii și zeițele păgâne și felurite năluciri și vedenii, la care se învăța câte patruzeci de zile în post; că mânca după apusul soarelui nu pâine, nici altă hrană, ci numai ghindă de stejar.

Când era de cincisprezece ani avea ca dascăli șapte slujitori mari care slujeau la cele șapte planete. De la acei jefitori a învățat multe taine diavolești.

Apoi s-a dus în cetatea Agra, unde, slujind câțva timp zeiței Ira, a învățat multe meșteșuguri de la slujitorul care era acolo.

Și a petrecut și în Tauropoli slujind zeiței Artemis.

De acolo s-a dus la Lachedemonia și a deprins să facă fel de fel de vrăji și năluciri, ca aceea ca morții din morminte să grăiască.

Având douăzeci de ani, a mers în Egipt, în cetatea Memfis, la capii răutăților și multe farmece și vrăjitorii învăța.

La treizeci de ani a mers la caldeii și acolo a învățat să citească în stele.

Și în Antiohia a mers, fiind atunci desăvârșit în toată răutatea: vrăjitor și fermecător, pierzător de suflete, mare prieten și credincioasă slugă a stăpânitorului iadului, cu care singur față în față a vorbit și de cinste mare de la dânsul s-a învrednicit.

De acest lucru singur a mărturisit, zicând:

„Să mă credeți pe mine că singur pe diavol l-am văzut, pentru că prin jertfe l-am rugat și l-am sărutat și am grăit cu dânsul și cu aceia care sunt la dânsul mai mari și m-au iubit și mi-au laudat înțelegerea mea și înaintea tuturor a zis:

- Iată noul Amvrie, grabnic spre ascultarea noastră, vremelnic de împărtașania noastră.

Și mi-au făgăduit că au să mă pună boier, după ieșirea mea din trup și cât timp eu am să petrec pe pământ, în toate au să-mi ajute și mi-

au dat spre slujirea mea un grup de diavoli. Iar când ieșeam de la dânsul a strigat către mine:

- Îmbărbătează-te, nevoitorule Cipriane

Și, sculându-se, m-a petrecut, încât și toți mai marii diavolilor s-au mirat.

De aceea toți boierii lor pe mine mă ascultau, văzând cinstea ce mi se făcea de către dânsul. Era chipul lui ca o floare de iarbă și capul îi era încununat cu o coroană prefăcută, nu adevărată, ci nălucire de aur și pietre luminoase, care luminează chipul acela și hainele lui erau minunate. Iar când se întorcea înapoi sau încolo se cutremura tot locul acela și mulți stăteau lângă scaunul lui cu fel de fel de rânduieli ale duhurilor răutății, într-o mare supunere. Eu cu totul pe mine mă dădusem atunci, supunându-mă la toată porunca lui”.

Aceasta despre sine singur a spus-o Ciprian după întoarcerea sa la Dumnezeu.

Este arătat ce fel de om era: prieten al diavolilor, ale căror lucruri, toate, le făcea supărând pe oameni și înșelându-i.

În Antiohia a petrecut multă vreme și a adus pe mulți oameni spre toată necurata fărădelege, pe mulți i-a ucis cu otrăvurile și cu farmecele, pe

copii și pe copile spre jertfă diavolilor îi înjunghia și pe mulți i-a învățat la vrăjile sale rele: pe unii îi învăța să zboare prin văzduh, pe alții să plutească cu luntrea prin nori, pe alții i-a făcut să umble pe ape.

De toți păgânii era cinstit și slăvit ca un mare jertfitor și preaînțelept slujitor al necuraților lor zei și mulți alergau la dânsul pentru nevoile lor, pentru că îi ajuta cu puterea diavolească de care era plin; unora le ajuta la desfrânare, altora la mânia, la vrajbă și la izbândirea răutăților, iar altora în zavistie le ajuta.

Acum era cu totul în fundul iadului și în gurile diavolești, fiu al gheenei, părtaș al celor diavolești și al pierzării celei veșnice.

Iar Domnul, Cel ce nu voiește moartea păcătosului, pentru negrăita Sa bunătate și pentru milostivirea cea nebiruită de păcatele omenești, a vrut ca pe acest om să-l caute și pe cel afundat în adâncul iadului din prăpastie să-l scoată și să-l mântuiască, spre arătarea milostivirii Sale, tuturor oamenilor, căci nu este păcat să biruiască iubirea Lui de oameni.

Și l-a mântuit pe Ciprian din pierzarea lui în acest chip:

În acea vreme era în Antiohia o fecioară